

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Mfv.III.10.145/2012/6.szám

A Kúria a Dr. Czeglédy Csaba ügyvéd által képviselt felperesnek,- a Dr. Németh Adrienn Judit ügyvéd által képviselt alperes ellen munkaviszony jogellenes megszüntetése iránt a Szombathelyi Munkaügyi Bíróságon 8.M.206/2011. szám alatt indított, és a Vas Megyei Bíróságon 8.Mf.20.681/2011/3. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem és a felperes által benyújtott csatlakozó felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Vas Megyei Bíróság 8.Mf.20.681/2011/3. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a Szombathelyi Munkaügyi Bíróság 8.M.206/2011/9. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 250.000 (kettőszázötvenezer) forint együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget, amely az Áfa-t is magában foglalja.

Kötelezi a felperest, fizessen meg külön felhívásra a magyar államnak 1.270.400 (egymillió-kettőszázhetvenezer-négyszáz) forint együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében az alperes 2011. március 17. napján kelt rendkívüli felmondása jogellenességének megállapítását kérte. A rendkívüli felmondás a felperes terhére róttá, hogy figyelmen kívül hagyta és nem tartatta be az alperes ételkészítés eredetű hulladékok kezelésének módját rögzítő Higiéniai és Műszaki Szabályzat 4.2.5.2.

pontjának előírásait, a nagy mennyiségű lejárt termékek tárolásának nehézségéről munkahelyi vezetőjét nem tájékoztatta, a tárolásra további hűtőt nem állított be, a hulladék szabályos elszállításáról nem gondoskodott, nem tett meg mindent annak érdekében, hogy a társaság előírásait betartva járjon el, és azokat a beosztott munkavállalókkal is betartassa.

A Szombathelyi Munkaügyi Bíróság a felperes keresetét elutasította, kötelezte a felperest 496.205,- Ft perköltség, valamint 476.400,- Ft elsőfokú eljárási illeték megfizetésére.

Az ítéleti tényállás szerint a felperes az alperes kiemelt Áruházának egyik vezetőjeként munkaköri leírásából adódóan tudomással bírt arról, hogy az alperes az élelmiszer eredetű hulladékok kezelésének módjáról Higiéniai és Műszaki Szabályzatot alkotott, amelynek 4. 2. 5. 2. pontja szerint az ilyen hulladékokat fagyasztva, elkülönített fagyasztó ládában kell tárolni, amelyek elszállítását alvállalkozó végzi. A felperes, miután szembesült az 1000 kg-ot meghaladó mennyiségű állati eredetű veszélyes hulladék keletkezésével, a veszélyes hulladék elszállítására szerződött alvállalkozónál érdeklődött a plusz szállításról. Miután azt a tájékoztatást kapta, hogy a szállításra nincs lehetőség, a lejárt, veszélyes hulladéknak minősülő állati eredetű hulladék a felperes tudtával a kommunális hulladékgyűjtőben nyert elhelyezést, amelyet a Zrt. szállított el az általa üzemeltetett hulladéktárolóba.

2011. február 7. napján - névtelen bejelentés alapján - az alperes belső ellenőrzési osztálya vizsgálatot indított, amelynek során a felperes 2011. március 2. napján, majd 2011. március 9. napján került meghallgatásra. A vizsgálat eredményéről a munkáltatói jogkör gyakorlója 2011. március 10. napján szerzett tudomást, aki ezt követően a 2011. március 17. napján a felperes munkaviszonyának rendkívüli felmondással történő megszüntetéséről döntött.

Az elsőfokú bíróság a felperesnek a rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítása iránti kereseti kérelmében foglalt formai okokra történő hivatkozását, továbbá a rendkívüli felmondás közlésére nyitva álló, a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (Mt.) 96. § (4) bekezdésében szabályozott szubjektív határidő alperesi elmulasztását - nem fogadta el, ezért a keresetet érdemben bírálta el. Az érdemi elbírálás során a munkaügyi bíróság arra mutatott rá, hogy a felperes munkaviszonyból származó lényeges kötelezettsége volt az alperes Higiéniai és Műszaki Szabályzatában foglaltak betartása és beosztottjaival történő betarttatása, amelyet a felperesi munkaszerződés és a munkaköri leírás is rögzített. Abból a tényből, hogy az alperes a veszélyes hulladék kezelését belső szabályzatában szabályozta, a munkaügyi bíróság arra következtetett, hogy a veszélyes hulladék szabályzatnak megfelelő

kezelése az alperes számára lényegesnek minősült.

Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a felperes arra vonatkozó tudomásul vétele, hogy beosztottjai a veszélyes hulladékot nem az alperesi szabályzatnak megfelelően, nem az elszállításra szerződött partner alvállalkozóval szállíttatták el, megalapozta az Mt. 96. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak alkalmazását, mert a felperes a munkaviszonyából származó lényeges - a veszélyes hulladék kezelésére vonatkozó kötelezettségét - súlyos gondatlansággal megszegte. Az alperesi Higiéniai és Műszaki Szabályzat előírásainak megszegésére tekintettel a munkaügyi bíróság nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a felperes a keletkezett veszélyes hulladékot egyébként a jogszabályi előírásoknak megfelelően kezelte. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét, „jelentős mértékben” szegte meg azzal, hogy a felperesi magatartás csaknem 1000 kg lejárt szavatosságú állati eredetű veszélyes hulladék esetében eredményezte az alperesi szabályzatnak meg nem felelő hulladékkezelést.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Vas Megyei Bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, megállapította, hogy az alperes a felperes munkaviszonyát a 2011. március 17. napján kelt rendkívüli felmondásával jogellenesen szüntette meg. A felperes módosított kereseti kérelmének megfelelően az alperest az Mt. 100. §-ában foglaltak szerint 2.809.635,- Ft elmaradt munkabér és járulékai, 1.984.815 forint jogellenesség jogkövetkezményei, 1.654.010 forint felmentési időre járó munkabér és 1.984.815 forint végkielégítés megfizetésére kötelezte.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság Mt. 96. § (4) bekezdésében meghatározott szubjektív határidő alperesi megtartására vonatkozó álláspontjával a BH 2000.76, és a BH 2003.344 számú jogesetekre utalással annak kiemelésével, hogy a felperes fölött munkáltatói jog gyakorlására jogosult vezető a felperesi kötelezettségszegésről a felperes 2011. május 9-i meghallgatását követően szerzett tudomást, amelyhez képest a rendkívüli felmondás közlése határidőben megtörtént. A Legfelsőbb Bíróság Munkaügyi Kollégiuma 95. számú állásfoglalására utalással a másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját arra vonatkozóan is, hogy a felperes munkaviszonyából származó lényeges kötelezettségét, súlyos gondatlansággal megszegte azzal, hogy a munkaszerződése és a munkaköri leírása alapján általa is ismert Higiéniai és Műszaki Szabályzatban foglaltakat a veszélyes hulladék tárolása és elszállítása során nem tartotta, és munkatársaival sem tartatta be. Eltérő következtetésre jutott azonban a másodfokú bíróság a felperes munkaviszonyából eredő lényeges kötelezettség, súlyosan gondatlan mértékének értékelése során. A kötelezettségszegés mértéke szempontjából a másodfokú bíróság annak

tulajdonított jelentőséget, hogy a felperes által vezetett áruházból a csaknem 1000 kg lejárt szavatosságú állati eredetű veszélyes hulladék nem illegálisan került lerakásra, hanem az ilyen jellegű hulladék elszállítására és tárolására egyébként engedéllyel rendelkező Zrt. által üzemeltetett kommunális hulladéktárolóba került elszállításra. Kiemelte, hogy felperes valóban nem az alperes utasításának megfelelően járt el, de a hulladék szabályosan került elszállításra. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a kötelezettségszegés „jelentős mértékének” megállapítása szempontjából a következményeknek is jelentősége van. Jelentős káros (egészséget veszélyeztető) következmény azonban a perbeli esetben nem következett be, önmagában pedig az állati eredetű hulladék nagy mennyisége a kötelezettségszegést „jelentős mértékűvé” nem teszi. Ezért az Mt. 96. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott egyik törvényi feltétel hiányában a felperesi lényeges kötelezettség, súlyosan gondatlanul történő megszegése „jelentős mértékben” nem állapítható meg.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a felperes keresetének elutasítását, valamint perköltségben történő marasztalását kérte - tartalmát tekintve a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglalt - az Mt. 96. § (1) bekezdés a) pontjában rögzített „jelentős mértékű” elem kirívóan jogszerűtlen és logikátlan mérlegelésére figyelemmel.

A felülvizsgálati kérelem indokolása szerint a felperes az Mt. 104. § (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel munkáját a munkáltató utasítása alapján köteles ellátni. Kiemelte, hogy az alperes a hulladék elszállítására 2005. évben belső utasítást, Higiéniai és Műszaki Szabályzatot alkotott, amelynek módosítására, aktualizálására is nagy súlyt fektetett. A szabályzat kibocsátását lényegesnek tartotta, mert ebben határozta meg a hulladék szabályos elszállítására vonatkozó elvárásait. Az alperes számára a hulladék kezelésének megfelelő szabályozása azért volt kiemelt jelentőségű, mert a hulladék engedély nélküli elszállítása esetén nagy összegű bírsággal számolhatott. A lejárt élelmiszer tárolására vonatkozó higiéniai és biztonsági előírásokat csak fokozott figyelemmel és többletköltséggel tudta volna betartani és betartatni, valamint az alperes gazdasági érdeke is azt kívánta, hogy a veszélyes és a nem veszélyes hulladékokat elkülönítve gyűjtse. Végül az alperes azért minősítette kiemelt jelentőségűnek a hulladék szabályos elszállítására vonatkozó elvárásait, mert a szabálytalan hulladék elszállítás nyilvánosságra kerülése az alperesi társaság jó hírnevét is rontotta volna. Rámutatott arra, hogy a felperes a szabályzatban foglaltak felülbírálatára jogosultsággal nem rendelkezett, a szabályzatban foglaltak felülbírálatát sem indokolta semmi, hiszen több szabályos eljárás közül is választhatott volna a szabálytalan hulladékkidobás helyett.

Hivatkozott arra, hogy az alperes közel tizenháromezer munkavállalója közül a felperes a kiemelt Áruházak egyikét vezette, ezért fokozottan is elvárható volt tőle az alperesi munkáltató előírásainak betartása és betartatása. Az alperes érvelése szerint a jogerős ítélet figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a felperes 2010. decemberében nem győződött meg arról, hogy a kommunális hulladékot elszállító társaság, a Zrt. a veszélyes hulladék elszállítására vonatkozó engedéllyel rendelkezett-e. A Zrt-t sem a felperes, sem más beosztottja nem tájékoztatta arról, hogy veszélyes hulladékot kellene elszállítania az áruházból, arról a Zrt. később sem szerzett tudomást. Kiemelte azt is, hogy felperes 2010. decemberében azzal sem volt tisztában, hogy a hulladék Zrt. általi elszállításával jogszabályt sért-e vagy sem, mert ezzel kapcsolatban nem tájékozódott és információt sem kért. Könnyelműen bízott abban, hogy a szabálytalan veszélyes hulladék elszállítás nem kerül nyilvánosságra. Kiemelte továbbá, hogy a másodfokú ítélet jogszabálysértő azért is, mert a rendkívüli felmondás megalapozottsága nem függhet külső, harmadik személytől, hanem azt a rendkívüli felmondással érintett munkavállaló cselekménye, kötelezettségszegése magatartása alapozhatja meg.

A jogerős ítélet az alperes szerint sérti az Mt. 92. § (1) és (2) bekezdés d) pontját is, mert a másodfokú bíróság a felmondási idő teljes 55 napjára kötelezte az alperest a felmentési időre járó munkabér megfizetésére, nem vette figyelembe azt, hogy az 55 nap felmondási idő naptári nappal számolandó, továbbá, hogy a felmentési idő a felmondási idő fele.

A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelme elsődlegesen a jogerős ítélet részbeni hatályon kívül helyezésére, másodlagosan annak hatályában történő fenntartására és az alperes perköltségben történő marasztalásra irányult. A Pp. 206. § (1) bekezdésére utalással kiemelte, hogy - kivéve a másodfokú bíróság ítéletének azon megállapítását, hogy a felperesi kötelezettségszegés nem „jelentős mértékű” - a jogerős ítélet okszerűtlen logikai ellentmondást tartalmazó módon mérlegelte a bizonyítékokat.

Vitatta, hogy munkaviszonyából származó lényeges kötelezettségét, súlyos gondatlansággal megsértette volna, mert az alperes a munkavégzéshez szükséges feltételeket (hűtő) nem biztosította, amelynek következtében a hulladék szabályszerű tárolásához szükséges feltételek sem teremthődtek meg. Állította, hogy az alperesi hibás munkaszervezés okán (a szemét elszállítását nem kielégítő gyakorisággal szervezte meg) munkaviszonyból eredő kötelezettségeit nem tudta teljesíteni. Állította, hogy döntése meghozatalakor tisztában volt azzal, hogy a Zrt. hulladék elszállítási jogosultsága az esetleges kötelezettség megszegésének mértékét határozza meg, ezért szándéka arra irányult, hogy az alperesi szabályzattal körül nem írt problémát úgy hárítsa el, hogy

az alperesnek sem anyagi, sem erkölcsi kárt ne okozzon. Hivatkozott arra is, hogy lényeges kötelezettségét sem szegte meg, mert az alperes által felhívott szabályzat a veszélyes hulladék kidobására, elszállítására vonatkozóan előírásokat nem tartalmazott, csupán a hulladék elhelyezéséről, jó állapotban tartásáról, fagyasztásáról, elkülönítéséről és tárolásáról tartalmazott előírásokat. A felperesi eljárás jogszabályba nem ütközött, a felperes a tőle elvárható gondosság mellett helyezte el a veszélyes hulladékot, ezért a súlyos gondatlansági elem is hiányzik, amelyet a másodfokú bíróság kirívóan okszerűtlen mérlegeléssel figyelmen kívül hagyott. A felperes szerint az alperes szabályzata lényegesnek sem minősült, mert azt a felperessel nem ismertette meg, a munkaköri leírása nem tartalmazta, csupán a honlapon volt elérhető. A „jelentős mérték” körében a felperes azt emelte ki, hogy az alperes a felülvizsgálat keretében azt nem vitathatja, hiszen az megengedhetetlen felülmérlegelésnek, a bizonyítékok ismételt egybevetésének és értékelésének minősülne.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet és a csatlakozó felülvizsgálati kérelmet - a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján - tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alapos, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem alaptalan.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet Mt. 96. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt „jelentős mértékű” tényállási elem Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti okszerűtlen mérlegelését állította.

A Kúria több eseti döntésében kifejtette, hogy a súlyos gondatlanság, vagy szándékosság, illetve a „jelentős mértékű” kötelezettségszegés elbírálásánál nem mellőzhető az adott munkahelyen kialakult körülmények, a munkahelyi gyakorlat vizsgálata (Mfv.I.10.387/2001/4.). A rendkívüli felmondás okaként megjelölt kötelezettségszegés értékelésénél figyelembe kell venni a munkavállalónak a munkahelyi szervezetben betöltött helyét, a munkakörén alapuló felelősségét (BH 2004.203.).

A kötelezettségszegés mértékének értékelése szempontjából nem hagyható figyelmen kívül, hogy az alperes - az alperesi gyakorlat szerint - a hulladék kezelésének szabályait jelentősnek ítélte meg, arról szabályzatot alkotott. Az alperes gazdasági érdeke körébe tartozó körülmény a hulladék szelektív gyűjtése, továbbá a szabályzat szerinti eljárásnak megfelelő hulladékkezelés során az alperesi társaság jó hírnevének megőrzése. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a felperesi magatartás csaknem 1000 kg lejárt szavatosságú állati eredetű veszélyes hulladék esetében eredményezte az alperesi szabályzatnak meg nem felelő

hulladékkezelést. A per adatai alapján nem hagyható továbbá figyelmen kívül az a körülmény sem, hogy a felperes 2010. decemberében nem győződött meg arról, hogy a kommunális hulladékot elszállító társaság, a Zrt. rendelkezett-e veszélyes hulladék elszállítására vonatkozó engedéllyel. A periratokból kitűnően a felperes csak 2011. március 18. napján - az alperesi rendkívüli felmondás közlését követően - érdeklődött a Zrt-nél az erre vonatkozó engedély megléte iránt. 2010. decemberében a Zrt-t sem a felperes, sem más beosztottja nem tájékoztatta arról, hogy veszélyes hulladékot szállítanak el az áruházból, így arról a Zrt. nem is szerzett tudomást.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást abban a kérdésben, hogy a felperes munkaviszonyából származó lényeges - a veszélyes hulladék kezelésére vonatkozó - kötelezettségét, súlyos gondatlansággal, „jelentős mértékben” szegte meg.

A Kúria álláspontja szerint a kötelezettségszegés mértéke szempontjából nemcsak a bekövetkezett károsodásnak van jelentősége, hanem a károsodás bekövetkezésének a lehetősége is megalapozza a kötelezettségszegés „jelentős mértékét”. A perbeli körülmények alapján a csaknem 1000 kg lejárt szavatosságú állati eredetű veszélyes hulladék kommunális hulladéktárolóban történő elhelyezése magában hordozta az alperest elmarasztaló súlyos jogkövetkezmények alkalmazásának lehetőségét, ezért a Kúria a másodfokú bíróság erre vonatkozó okfejtésével nem ért egyet.

A fent kifejtettekre tekintettel a Kúria a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmét alaptalannak találta annak kiemelésével, hogy a felperes az elsőfokú eljárás során elismerte, hogy az alperes veszélyes hulladék kezelésére vonatkozó szabályzatával tisztában volt (rendkívüli felmondás előtti meghallgatás kiegészítéséről szóló 2011. március 9-i jegyzőkönyv, 8.M.206/2011/6. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal 4. bekezdése, 3. oldal 3. bekezdése). Elismerte azt is, hogy tudomással bírt a lejárt szavatosságú állati eredetű veszélyes hulladék úgynevezett „kobzos hűtőben”, fagyasztószekrényben történő tárolási kötelezettségről (elsőfokú bíróság 8.M.206/2011/6. sorszámú jegyzőkönyv 7. oldal (1) bekezdése), valamint, hogy ismerte a szállítási ütemtervet (2011. március 9-i rendkívüli felmondás előtti meghallgatás kiegészítő jegyzőkönyv 2. oldal 3. bekezdése). Nem tagadta, hogy az alperes által elrendelt szelektív hulladékgyűjtésre vonatkozó szabályoknak nem tett eleget, nem vitatta, hogy a veszélyes hulladéknak minősülő állati eredetű hulladék elhelyezésével kapcsolatos problémáról a régióvezetőnek nem szólt, segítséget nem kért (elsőfokú bíróság 8.M.206/2011/6. sorszámú jegyzőkönyv 5. oldal 4. bekezdése).

A felperesnek, mint áruházvezetőnek az alperes élelmiszer eredetű

hulladékok kezelésének módját szabályozó Higiéniai és Műszaki Szabályzat rendelkezéseit alkalmaznia, a beosztottjaival pedig betartatnia kellett. Az elsőfokú eljárás során a felperes a perben nem vitatta, hogy áruházzvezetői hallgatólagos hozzájárulásával az alperes belső szabályzata megszegésre került azáltal, hogy az állati eredetű veszélyes hulladék a kommunális hulladék tárolására rendszeresített hulladékgyűjtőben került elhelyezésre (2011. június 13. napján kelt felperesi előkészítő irat 3. oldal 2. bekezdése, 7. sorszámú felperesi előkészítő irat).

Az Mt. 103. § (1) bekezdése minden munkavállalót illetően lényeges munkaköri kötelezettségként írja elő az elvárható szakértelemmel és gondossággal, a munkájára vonatkozó szabályok betartásával, és olyan módon való munkavégzést, hogy az a munkáltató anyagi károsodását, helytelen megítélését ne idézze elő. A felperessel, mint áruházzvezetővel szemben támasztott követelmény az általánostól eltérő, a munkakör sajátosságához igazodó elvárható gondossággal és körültekintéssel történő munkavégzést feltételezett. E szerint a felperes a munkakörére vonatkozó jogszabályok, belső szabályzatok és utasítások rendelkezéseinek alkalmazásakor és betartatásakor körültekintő, az összes körülmény együttes értékelését, figyelembevételét is magában foglaló munkavégzésre volt köteles. A felperes hallgatólagos hozzájárulásával az állati eredetű veszélyes hulladék kommunális hulladéktárolásra rendszeresített hulladékgyűjtőben történő elhelyezése ezt a körültekintő gondosságot, a mindenkorai körülmények figyelembevételét nem valósította meg, ezért az eljáró bíróságok helyesen mutattak rá arra, hogy a felperes lényeges kötelezettségét, súlyos gondatlansággal szegte meg.

A felperes áruházzvezetői beosztásából adódóan az elvárható legnagyobb gondosság nyilvánvaló követelménye akkor is fennállt, ha az alperes az élelmiszer eredetű hulladékok kezelésének Higiéniai és Műszaki Szabályzatban rögzített módját részletekbe menően nem szabályozta és azt - a 2009. január 1. napján kelt, a felperes munkaszerződésének 20. pontjában rögzített utalás alapján - csak az alperes honlapján tette közzé. A felperes, mint áruházzvezető beosztású munkavállaló tekintetében az alperes elvárásai fokozottan érvényesültek, ezért a felperesnek az a magatartása, hogy hallgatólagos hozzájárulásával beosztottjai az állati eredetű veszélyes hulladékot a kommunális hulladék tárolására rendszeresített hulladékgyűjtőben helyezték el, az Mt. 96. § (1) bekezdés a) pontján alapuló rendkívüli felmondást megalapozta.

A csatlakozó felülvizsgálati kérelemnek az erkölcsi és anyagi kár okozásának hiányára utaló megjegyzése körében a Kúria arra mutat rá, hogy éppen a felperes volt az, aki a SZOVA Zrt-nek 2011. március 18. napján írt levelében hivatkozott arra, hogy eljárása során a kommunális hulladék elszállításra jogosult társaságnak kárt

okozott.

Az Mt. 96. § (4) bekezdésében rögzített szubjektív határidő elmulasztására utaló csatlakozó felülvizsgálati kérelem körében a Kúria a töretlen ítélkezési gyakorlat alapján - a perben eljáró bíróságok ítéleti érvelésével egyezően - azt emeli ki, hogy rendkívüli felmondás esetén a szubjektív határidő akkor kezdődik, amikor a munkáltatói jogkör gyakorlója mindazoknak az ismereteknek teljes körűen a birtokába jut, amelynek alapján a rendkívüli felmondási jog gyakorolhatóságáról, a kötelezettségszegés tényéről, a vétkesség súlyára és a kötelezettségszegés mértékére vonatkozó törvényi feltételeknek a meglétéről állást tud foglalni (BH 2000.76.). Az alperesi munkáltatói jogkör gyakorlója a felperes kötelezettségszegéséről - a felperes 2011. március 9. napján történő meghallgatását követően - a vizsgálat lezárása után szerzett tudomást, és a rendkívüli felmondás 2011. március 17. napján közlésre került a felperes részére, ezért az Mt. 96. § (4) bekezdésben rögzített 15 napos határidő betartása nem sérült.

A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott Mt. 92. § rendelkezése megsértésének vizsgálatát a Kúria a jogszerű rendkívüli felmondásra figyelemmel mellőzte.

A kifejtettekre tekintettel a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és a munkaügyi bíróság ítéletét helybenhagyta.

A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A felperes az együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés f) pontja és a 13. § (2) bekezdés szerint köteles, figyelemmel arra, hogy 2008. március 1. napjától kezdődően a munkaügyi tárgyú perek a rendelet 3. § (1) bekezdés f) pontjában foglaltaknak megfelelően tárgyi költségfeljegyzésesek. Az illeték mértéke a másodfokú eljárás során a többször módosított illethekekről szóló 1990. évi XCIII. Törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdése szerint 2011. december 31. napjáig 6%. A felülvizsgálati eljárás illetékének mértéke - mint rendkívüli jogorvoslat, önálló eljárás - a kérelem benyújtásának időpontjában hatályos illetékjogszabályok szerint [Itv. 50. § (1) bekezdése: 2012. január 1-jétől] 10%.

Budapest, 2013. február 4.

*Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Deutschné dr. Kupusz Ildikó
s.k. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró*

A kiadmány hiteléül:

kúriai tisztviselő